

NIILO ŞI PÄIVI RÄSÄNEN

D E S P R E

căsătorie

Traducere de Laurențiu Pășcuți

Cuprins

Cuvânt-înainte	7
Noi citim două cărți	11
Omul creat după chipul lui Dumnezeu	13
Bărbatul și femeia sunt egali	15
Bărbatul și femeia sunt diferiți	17
Egali, dar diferiți	23
Creați, dar căzuți	25
Dumnezeu a creat sexualitatea	29
Vorbește Biblia despre căsătorie?	35
Ce putem spune despre poligamie?	37
Versetul-cheie despre căsătorie	39
Cea mai mare poruncă și căsătoria	41
Răscumpărați în căsătorie	43
Bărbaților, iubiți-vă nevestele!	49
Soția trebuie să-și respecte soțul	53
Are învățătura Bibliei aplicabilitate practică?	57
De ce căsătoria?	61
Relațiile sexuale aparțin căsătoriei	63
Homosexualitatea și Biblia	65

Nu negați lucrarea bună a lui Dumnezeu	
. din creație	71
Nu toți sunt meniți să se căsătorească.	75
Nu vă lăsați înșelați!	79
Cinstiți căsătoria	83
Toți sunt bine-veniți.	87

Cuvânt-înainte

Separarea conceptului de gen de biologia ființelor umane este o evoluție a vremurilor pe care le trăim. Cerința de a defini genul în funcție de experiența noastră personală a devenit tot mai puternică în discuțiile recente. În locul unei împărțiri în două genuri, există disponibilitatea de a se vorbi despre mai multe genuri sau despre un șir neîntrerupt de genuri. Rolurile bine definite al mamei și al tatălui sunt reduse la rolul unui părinte de gen neutru. Căsătoria dintre un bărbat și o femeie a devenit un concept considerat prea restrictiv, chiar ofensator. Promotorii parteneriatelor între persoane de același sex au încercat să impună recunoașterea acestor parteneriate drept căsătorii și acceptarea cuplurilor homosexuale de către toți, inclusiv de către Biserică.

Există pretenția ca acei bărbați, care și-au schimbat sexul pentru a deveni femei, să aibă dreptul să procreeze, iar acele femei care și-au schimbat juridic sexul în bărbați să aibă dreptul să dea naștere. Un copil s-ar putea trezi cu un tată al cărui sex a fost schimbat în femeie, dar care poate deveni din nou tată pentru un alt copil. Are lucrul acesta vreun efect asupra dezvoltării copiilor? Până și punerea acestei întrebări poate fi întâmpinată cu dezaprobare, fiind considerată prea critică.

Categoriile masculin, feminin, precum și paternitate, maternitate există de la bun începutul istoriei umanității. Încă de la o vârstă fragedă copilul începe să își însușească conceptele de „tată” și „mamă”. Există astăzi anumite subiecte de cercetare în care cele mai profunde și îndrăgite concepte ale biologiei umane și ale istoriei culturale ale umanității, acelea de paternitate, maternitate, bărbăție și feminitate, alături de cel al căsătoriei, sunt gata să fie modificate pentru a corespunde ideologiei care promovează diversitatea sexuală. Ținta acestui experiment este aceea de a distruge sistemul de gen, general valabil și acceptat, care avea la bază două genuri diferite. Este trist să vedem cu câtă lipsă de spirit critic a fost susținută această ideologie, până și de către anumite biserici.

Îndemnul apostolului Pavel este de actualitate: „Nu vă conformați acestui veac, ci lăsați-vă transformați prin reînnoirea gândirii voastre, ca să

puteți discerne voia lui Dumnezeu, cea bună, plăcută și desăvârșită” (Romani 12:2, NTR). Această broșură reprezintă propria noastră poziție cu privire la aceste subiecte, în care analizăm căsătoria din perspectiva creștinilor și a credinței creștine. Capitolele acestei cărți pot fi folosite totodată în discuții și în cadrul grupurilor mici din biserici.

Noi citim două cărți

Când analizează subiectul căsătoriei, creștinul citește două cărți. Autoritatea supremă pentru toate bisericile este Cuvântul lui Dumnezeu, Biblia, care trebuie să constituie totodată ghidul pentru deciziile pe care le iau acestea. Bisericile se ghidează în deciziile lor după un principiu pe baza căruia trebuie examinate și evaluate toate doctrinele Bisericii, potrivit cu Sfântul Cuvânt al lui Dumnezeu. Mărturisirea de credință a Bisericii Luterane spune următoarele despre căsătorie: „În ciuda faptului că reprezintă un statut civil, aceasta are Cuvântul lui Dumnezeu de partea ei, nefiind o invenție sau o instituție umană, asemenea ordinelor călugărești. De aceea, ar trebui socotită de o sută de ori mai spirituală decât orice instituție monahală.”

În discuțiile despre căsătorie și homosexualitate, problema noastră nu este faptul că Biblia ar fi neclară sau obscură în privința acestor subiecte. Mai degrabă, Biblia este cât se poate de clară, până într-acolo încât deranjează. Bisericile au avut o perspectivă unanimă timp de 2000 de ani despre căsătorie, că ea se constituie între un bărbat și o femeie. Doar recent vedem câteva biserici protestante care s-au detașat de tradiția creștină și de dezbaterea teologică.

Pe lângă Biblie, creștinii mai citesc o carte. Aceasta a fost scrisă sub forma lucrării lui Dumnezeu în creație, o carte disponibilă liber tuturor. Și aceasta este o carte clară: vedem în jurul nostru bărbați și femei, fete și băieți, care se nasc în familiile noastre.

Încă de la începutul istoriei sale, comunitatea creștină a citit cele două cărți și a avut o perspectivă unanimă asupra căsătoriei. Tradiția Bisericii cu privire la căsătorie este foarte puternică. Cu toate acestea, astăzi, din pricina presiunilor exercitate în societate, căsătoria și legislația cu privire la ea trebuie rezolvate în biserici. Până acum a fost adus în discuție doar vârful vizibil al aisbergului. Chestiunea nu vizează doar posibile schimbări de practici. În primul rând, acest subiect trebuie discutat dintr-un punct de vedere teologic, deoarece acesta va afecta esența întregii Biserici.

Omul creat după chipul lui Dumnezeu

Unul dintre stâlpii fundamentali ai creștinismului este perspectiva că omul nu este rezultatul unei coincidențe, ci al unui plan. Dumnezeu Atotputernic, Creatorul tuturor lucrurilor vizibile și invizibile, l-a creat și pe om. În limbajul Bibliei, omul a fost creat „după chipul lui Dumnezeu” (Geneza 1:26): „Apoi Dumnezeu a zis: «Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră...»”. Dumnezeu deține drepturile de autor asupra noastră. Fiind Creatorul nostru, El ne cunoaște mai bine decât ne cunoaștem noi înșine. Din acest motiv, omul este responsabil înaintea Creatorului.

Potrivit creștinismului, animalele sunt și ele rezultatul creației lui Dumnezeu. Totuși, doar despre om ni se spune că a fost creat după chipul lui

Dumnezeu. Tot ce a creat Dumnezeu a fost bun și vrednic să fie protejat, însă doar omul a primit această poziție și valoare specială, care l-a făcut deosebit de restul creației. În practică, această diferență este recunoscută de obicei în legislația națională. Omorârea unui animal nu impune pedeapsa cu moartea, însă omorârea unei ființe umane echivalează cu omorârea chipului lui Dumnezeu.

„Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut” (Geneza 1:27). Acest pasaj este folosit uneori pentru a afirma că soțul și soția împreună formează chipul lui Dumnezeu. S-ar putea să existe motive bune pentru a gândi astfel, însă Biblia nu afirmă că împreună ei formează chipul lui Dumnezeu. Ci Biblia afirmă că atât bărbatul este chipul lui Dumnezeu, cât și femeia este chipul lui Dumnezeu. Fiecare, separat, au fost făcuți după chipul lui Dumnezeu.

În cartea Genezei vedem că ambii au primit această poziție specială, aceea de a fi „chipul lui Dumnezeu”. Acest fapt nu este determinat de genul, culoarea pielii, vârsta, talentele sau IQ-ul nostru. Omul se deosebește de restul creației prin poziția specială pe care Dumnezeu o dă atât bărbatului, cât și femeii. Persoana cea mai vulnerabilă și neajutorată se bucură de o valoare umană absolută și este creată după chipul lui Dumnezeu, cum ne spune Geneza.

Bărbatul și femeia sunt egali

Din narațiunea creației mai putem face și alte observații pe lângă aceea că femeia și bărbatul au fost ambii creați după chipul lui Dumnezeu. Pornind de la actul creației, ei sunt totodată egali. Ambii au fost creați de Dumnezeu. Ambii au primit responsabilitatea de a lucra în creația Lui și de a o îngriji (Geneza 1:28).

Bărbatul și femeia au primit împreună responsabilitatea de a îngriji și a stăpâni creația. Ambii au primit, pe de o parte, sarcina de a o lucra, de a folosi creația, iar pe de cealaltă parte, de a îngriji, de a proteja natura. Aceeași chemare de a stăpâni asupra creației și de a o supune le-a fost dată amândurora. Munca nu este un blestem, ci o binecuvântare. Ambii au dreptul și datoria de a munci și de a avea grijă de creație. Actul creației nu sugerează că vreunul dintre genuri ar fi mai bun sau superior

Despre căsătorie

celuilalt. Primul capitol al istoriei creației accentuează asemănarea și egalitatea dintre cele două genuri. Bărbatul și femeia împărtășesc o umanitate comună.

Bărbatul și femeia sunt diferiți

O a doua perspectivă asupra relației dintre un bărbat și o femeie poate fi găsită în cel de-al doilea capitol din Biblie. Dacă primul capitol examinează relația pe care o are omul cu Dumnezeu și cu creația, cel de-al doilea capitol se ocupă de relația reciprocă dintre bărbat și femeie. Biblia descrie aici ordinea în care au fost create cele două genuri, la care fac referire apostolii în Noul Testament când vorbesc, de exemplu, despre modul în care bărbatul are responsabilitatea de a fi lider în căsnicie.

Când a fost creată Eva, primele cuvinte pe care le-a auzit au fost: „Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi, femeie, pentru că a fost luată din om” (Geneza 2:23). Această exclamație a lui Adam a fost considerată a fi drept primul poem de dragoste din lume. Întrucât în primul capitol Îl vedem pe